

30 NOEMBRIE - 30 DECEMBRIE 1924

COMITATUL IMPROBANDULI

PRIMA EXPOZITIE INTERNATIONALA

CATALOG

No. 50-51

STRADA CORABIEI No. 6

Constantin

hans **ARP**

■ artur **SEGAL**

BRÂNCUȘI ■ noquet

■ Darimont ■

serwranckx

■ **IANCU** ■

l'empereur **HAUT** ■

KURT ■ mattis **TEUTSCH**
schwitters ■

■ milița **PETRAȘCU** ■ Zarnover

m. h. **MAXY** ■ hans ■ **RICHTER** ■

■ charles **TEIGE** ■ peri ■ paul **KLEE**

victor **BRAUNER** ■ Kassak ■

■ viking **EGGELING** ■

■ **BUHOLZ** ■ iosef **PETERS** ■ **DIDA**

■ ernest **VOGENA HUER** ■

SALA „SINDICATULUI ARTELOR FRUMOASE“

PROMISIUNI

Când au apărut, mai de mult, dar pentru prima oară, la noi și în paginile noastre, cele dintâi ilustrații abstracte, publicul s'a scandalizat ca de o apariție obscenă. Indignarea de a nu pricepe s'a descărcat cu mânie asupra-ne. Spirite, batjocuri, insulte și câteodată, amenințări cu bătaia. Orgoliul aproapei se căznea ca pe roată, în fața unui clișeu-rebus. Il răsturnă, îl răsuția, îl cercetă, profil, trei sferturi, în plan, în secție, îl întorcea pe dos ca pe o mânășă, îl scrută la lumina lămpii, cum cere uzul cărților de joc cu filigrana picantă, sau cum se face cu biletele de bancă suspecte. La marea lui nedumerire și enervare contribuia uneori divină veselie și maliție a pictorului care-și însoția compoziția cu un titlu anecdotic luat vechiului vocabular estetic consacrat. Răsbunarea sa anticipă, în mod nepermis, asupra rabiei ochelarilor. (Dar pot avea ochelarii, rabie?)

Cu vremea însă, artistul a căzut la pace. În locul titlurilor exasperante, de cari câte un crâmpel de realitate -- o crupă, un profil, o mamelă, ah! -- te agăță pentru o călătorie buimăcitoare prin labirinturi anarhic colorate, apără, sub ideal de sobre cumpaniri de forme pure, indicația: *construcție*.

Privitorul, în răstimp, se calmasc. Cere explicații. Fusese, până în acel moment, în situația lui Polonius, căruia prințul Hamlet îi spune: vezi norul acela? Nu-i așa că seamănă cu o ghtară? (Da, alteță, întocmai cu o ghtară...) Dar nu! Așa-i că seamănă, mai de grabă, cu o cămilă? (Firește, alteță: întocmai cu o cămilă!) De-acum însă i se lămuria privitorului:

-- privește Polonius: nu-i așa că norul acela nu seamănă cu nimic?

-- Da, alteță: într'adevăr cu nimic.

-- Cel puțin, cu nimic din cele ce ai învățat tu până azi Polonius. De aceea ochii tăi atotștiutori hălbează o dureroasă umire. Află deci, bătrânul meu elev, că între norul meu și pricepera duminică, nimicul e cea mai bună bază de înțelegere...

Și fiindcă trăsăturile lui Polonius se contractau în cel mai echivoc efort de înțelegere, prințul, -- care era în toane didactice în acea epocă -- îi aruncă la picioare un covor românesc, din cele abstracte, adică fără motive naturaliste, ci plătuit din simple detalii geometrice concentrice dispuse.

-- Frumos covor, Polonius, nu-i așa?

-- Admirabil, Alteță...

-- Privește și spune-mi Polonius: ce reprezintă el?

-- Reprezintă... reprezintă... (fața lui Polonius izbucni în lumină deodată) Nu reprezintă nimic, Alteță!

-- Simple raporturi de forme și culori, Polonius...

-- Simple raporturi de culori și forme, Alteță.

Polonius era vizibil fericit. Alteță Sa îi ofere și pilda covorului oriental, apoi a mozaicului și arabescului. -- Câte servicii ar fi adus, Coranul, artei -- exclamă Hamlet -- dacă ar fi fost ascultat de toți.

Polonius își făcu degrabă semnul crucii și feră de tavan, de teama unui ceresc fulger pedesitor.

Mohamet a interzis credincioșilor reproducerea chipului omenesc și porunca lui s'a extins asupra tuturor aspectelor organizate ale naturii. Arta musulmană a fost împinsă la abstractizare. Alături natura *dată*, ar fi creiat *natura nouă* vis lucidă, el constructiv al minții omului care descompune și alcătuește, după legi înăscute, natura... Răsboaie cuceriri au oprit popoarele puse sub sceul acelei porunci fecunde, la jumătatea drumului. În schimb ele n'au cunoscut acel lucru hibrid: tabloul.

-- Dar natura, alteță -- tremoliză Polonius. Fără rîle!

-- Ce alt' e floarea, Polonius, decât o organizare de forme preexistente, și de culori. Și ce altceva pretind artiștii de azi (conversația avea loc între anii 1910-1924) decât de a construi și de a crea cu ajutorul acelor forme geometrice preexistente lucruri mai frumoase decât florile, peisajul, dechipurile de dobitoc și om...

-- Dar natura, nu știe ce sânt alea, forme geometrice, pure, preexistente, alteță.

-- Natura, în asemenea discuții, nu e decât o personificare, Polonius, și ca atare îi atribuim tot ce știm din știința și meșteșugul nostru. În fond, tu știi, nu există natură, nici realitate. Totul e în noi. Din acest punct de vedere, drepturile creatrice ale artistului par și mai nelimitate.

Polonius se crispă pentru a gândi mai cu înțelegere. Zadarnic.

-- Nu mă înțelegi, Polonius, -- surâse prințul. Să-ți dau un sfat care-ți va prinde bine: întotdeauna în discuțiile noastre, trebuie să te prefaci că nu ai priceput tot, chiar dacă nu te-ai dumirit decât puțin. Exercițiul acesta, -- în afară de indiscutabilă superioritate socială pe care ți-o conferă, -- îți va înlesni, pe încetul, inițierea totală.

Polonius se precipită să-i sărute mâna.

-- Nu te bucură atât, bunule Polonius: căci în ziua când înțelegerea ta va cuprinde tot ceea ce există în natură acum, eu și semenii mei, vom fi născocit ceva mai frumos și nou, ceva și mai frumos, și mai nou, decât ceea ce te vei sgâi cu aceeași desnadejde ca astăzi. Istoria artelor se repetă. Tragedia ta se multiplică în viitor. Dar nu te lăsa: urmează-mă, și, dacă ești cuviincios, -- întreabă-mă mereu, întreabă-mă...

Există astăzi la noi, un public impozant, pătruns de adevărul elementar al artei fără anecdota, curent esențială a secolului care-și fixează astfel un propriu stil. Și mai există, mai presus de vrăjmasiile impotente ale ceasului, o internațională a publicațiilor de avangardă, din întreaga lume, creind deasupra granițelor o atmosferă de emulație și de îndemn reciproc, de schimb de directive și de in-

spirații care va duce la descoperirea finală a căutatului stil al epocii și al planetei unificate. O internațională intelectuală a luat ființă, pe nesimțite, fără congrese, fără programe, fără fonduri de propagandă, și din frământarea acelorași nevoi, sub imperiul aceleiași chemări și-a împlântat, înainte, lîmpede, idealul.

Artiștii români și-au spus la timp, și printre cei dintâi, cuvîntul. Niciodată, în istoria țării, nu s'a mers, astfel, în pas, cu vremea. Ne găsim într'o zonă superioară, pe care o străbat, pe sprijinuri diafane, împărțindu-se în tăcere peste lume, concertele formidabile și veștile aparatelor fără fir, — și cuvintele purtătoare de idei.

I. VINEA

DUMINECĂ

Vântul plînge în hornuri cu toată desnădejdea unui
orfelinat

Vino lângă mine ca o luntre în tufiș
Așterne-ți vorbele ca paturile albe în infirmerie
Că acolo poți plînge nesupărat, că miroase a gutui
și a brad.

Spune-mi de țări depărtate
De oameni curioși
De insula cu papagali
Sufletul meu e vesel și mirat
Ca un prieten ce s'a întors dela spital.

În glasul tău sînt femei bătrîne și bune
Brațul tău mi-aleargă 'n sân ca un pârâu
Îmi plăc animalele domestice
În menageria sufletului tău.

Pe pod un om e aplecat, flueră în apă fără gânduri
La noi e cald și bucurie ca și când se nasc la stîna
miei

Povestea ta ardoarme ca un copil legănînd un elefant
de lână

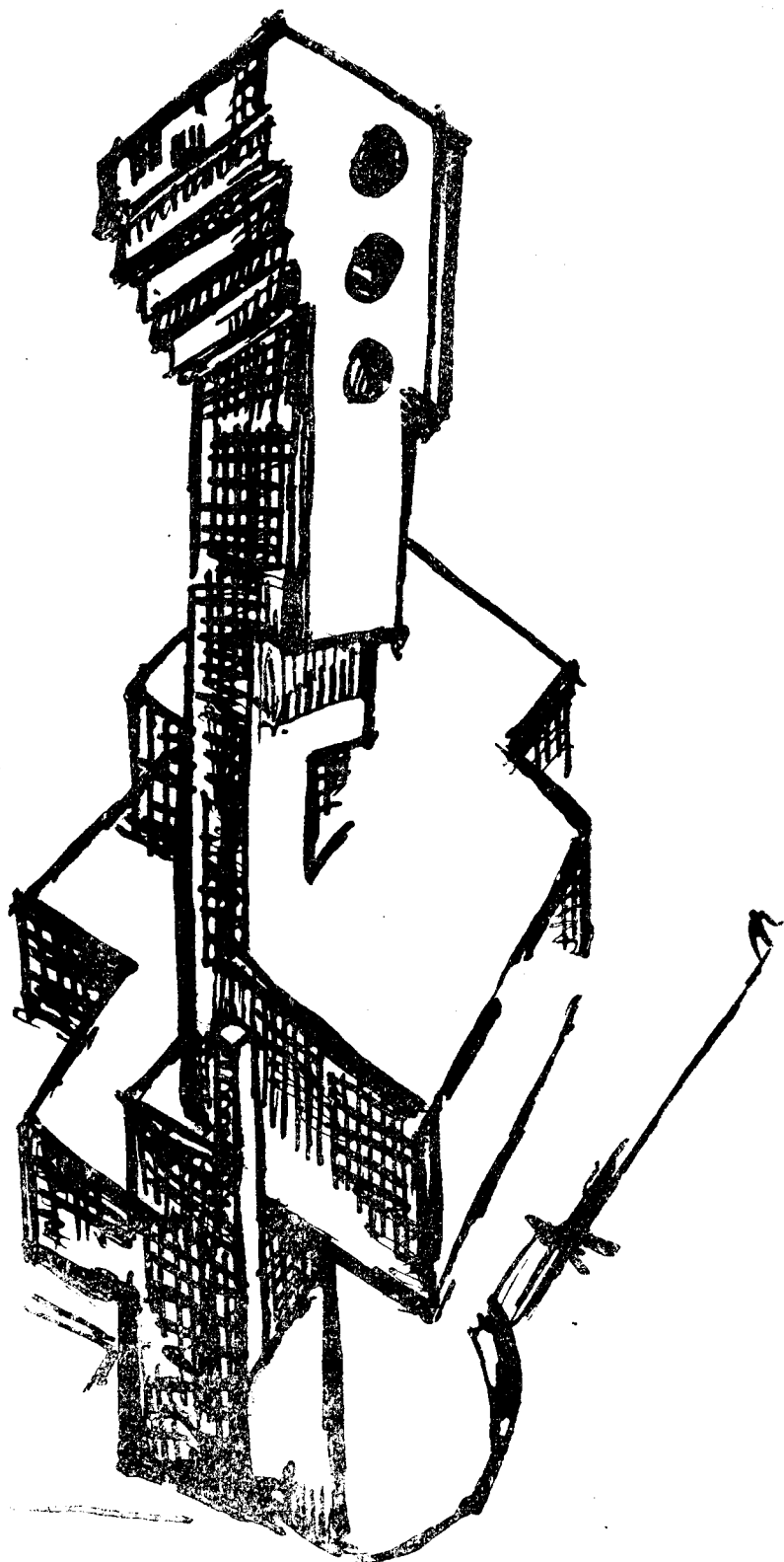
La noi e liniște ca și când se-adapă caii la fîntână.

Trec în șiruri lungi pe stradă fete de pensionat
Și în fie-ce privire-i câte-o casă părintească
Cu mese bune cu surori mai mici
Cu ghiveciuri de flori la fereastră

Trece frigul prin coridoare când înserează
Ca un șarpe foarte lung tărîndu-și coada pe lespezi
Lacul e cusut cu ață
Înnecații ies la suprafață — ratele se depărtează.

La vecini, părintele-și sărută fata, indiferent.
Ii face morală de despărțire
Balta s'a închis ca în urma unei fete porțile la mănăstire
Gâlgaîtul sinucisei a speriat, — broaștele au încetat
un moment.

Mă duc să mă întîlnesc cu un poet trist și fără
talent.

MARCEL IANCU. Volume arhitectonice

ANATOMIE DU PAYSAGE

Le paysage a mille figures internes.

Le paysage sélection de notre individualité, aide
comme un fil choisi sur un tapis.

Car notre oeil a petite force et trace l'horizon
inexistent.

Le regard de l'homme tourne comme un compas.

Etablir les courbes planétaires est déjà savant.

Le paysage, en réalité, s'étend savant et se double
d'un antipode.

Liège.

GEORGES LINZE.

DE SUFLETUL LUI FOX

Mort de turbare mulă la
26 August 1921.

Primăvară beialie
Cu nopți reci de echinox
Vii și treci și-învii stafie
Pe drăguțul câine Fox.
Fox frumos
Cu dinți-oțele
Și preț mare
La cățele.
Fox smintit
Scurt la coadă
Fuge-în lume
De se-înoadă.
Primăvară beialie,
Insomnii de echinox,
Dimineți, lăsați să-mi vie
Cum veniă, băiatul Fox.
Capul cafeniu pătat
Mirosind a dimineață
De dulăii mari din piață
In trei locuri sângerat,
Il lipește de macat
Ochii întoarce a mirare
Și hoț mare
Dă lătrat.
Pomi golași și zori de roșuri
(E April, nu-i încă Mai)
Forfotă de fulgi pe coșuri
In cuib proaspăt „cir li lai”.
Ce zici Fox îți place, hai?
Cir li lui, cir li lai:
Precum stropi de apă rece
In copaie când te lai;
Viro con go e o lig:
Oase roase afară'n frig;
Lir liù gean, lir liù gean
Pietre netede de-a dura
Pe trei trepte de mărgean.
Te-ai sculat cu noaptea 'n cap
Și-o să-ți dea gardistul hap
Fox cu ochii întorși cu albul
Fox cu ochii de harap!
Sus în pat
Haide: zup!
Și dă botul
Să te pup.
La ureche-apoi să-l pui
Și zi iute ce-ai să-mi spui:
Vrei să batem lunci, păduri?
- Ori ești poate în călduri;
Și-ai venit să-ți caut fată
Tot ca tine de pătată?
Vai și chiu,
Să ți-o țiu
Să-mi vând sufletul de viu!
- Nu mă bag să-ți caut fată
Că e treabă cam spurcată

Și cădem în postul mare
Și-am căințele amare.
Dar nu-i timpul de călduri
Și nu-ți arde de păduri
Și-am ghicit ce va să zică
Botul tău! Găsiși pisică!
Și știi bine că mi-e dragă
Miorlăita care-și bagă
Prin cămări, prin așternuturi
Ochi-pucioasă, de te scuturi.
- Dracu-aducător de boale,
Inel cald cu blană moale
Și cu prefăcut răsuflet
Ca păcatele din suflet!
- Stai un pic
Că mă ridic
Și-i venim acum de hac!
Lasă numai să mă-înbrac...
Și-ți ajut să urci în pom,
Câine vorbitor și om!
S'o dăm jos din pom și cracă
Și-apoi, tava
Și-în tarbacă
De trei ori de piatra scării
Să-i rupem șira spinării.
Și prin zori cu inimi-rai
Să pornim prin cir li lai.
- Cir li lai, cir li lai
Precum stropi de apă rece
In copaie, când te lai:
Viro con go e o lig:
Oase roase afară 'n frig
Lir liù gean, lir liù gean
Ca trei pietre date dura
Peste lespezi de mărgean.

ION BARBU.

SALA SINDICATULUI ARTELOR

DUMINECĂ 14 DECEMBRIE, orele: 5,

are loc recitalul literar, artistic, muzical al
revistei Contimporanul

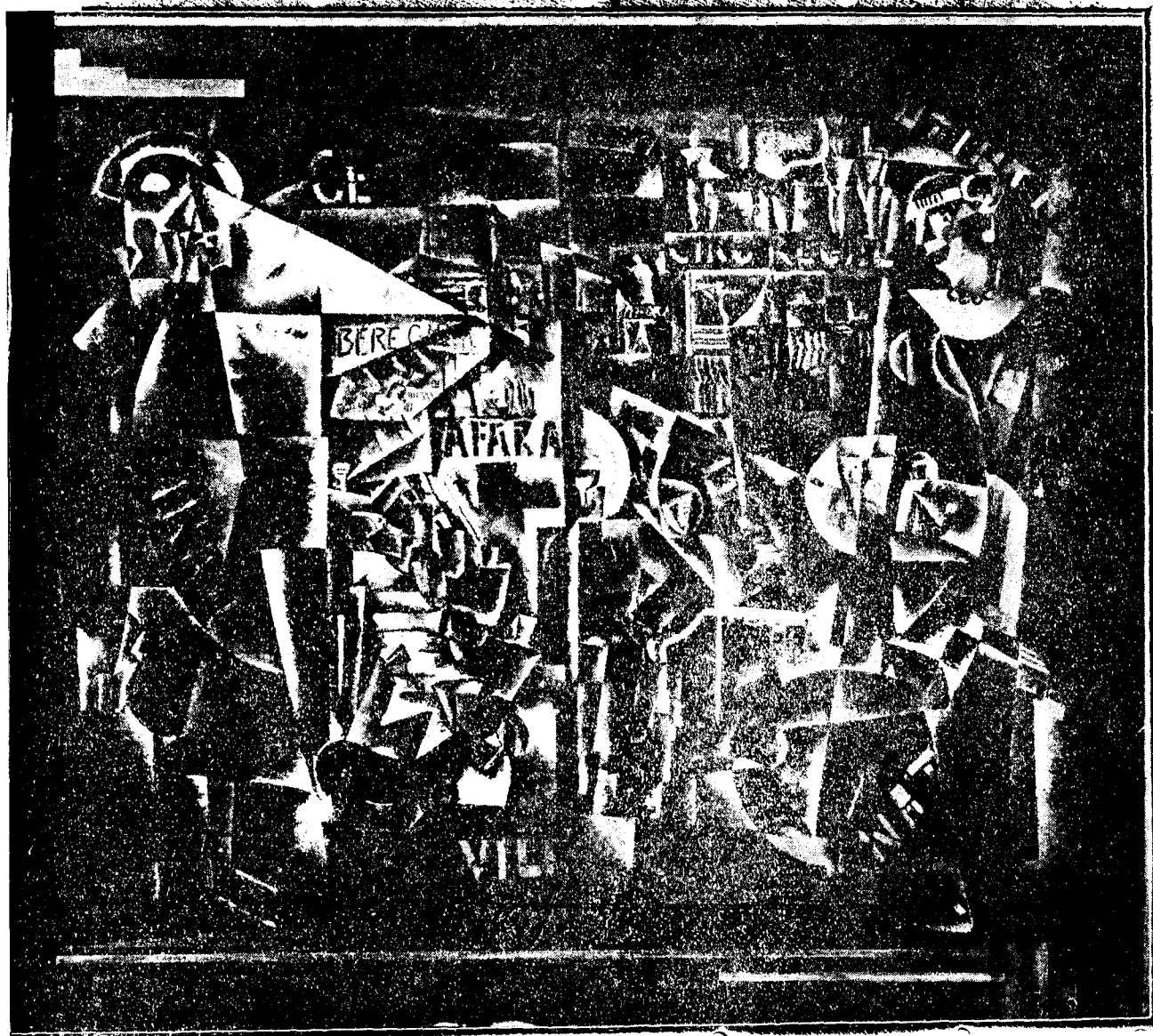
LECTURI -- CONFERINȚA -- CONCERT

DIN

F. F. Marinetti, Ardengo Soffici, Max Jacob, André
Breton, Philippe Soupault, Georges Linze, P. Bour-
geois, Kurt Schwitters, Serge Essenine, Darius
Milhaud, Erik Satie. I. Barbu, Urmuz, I. Vineanu etc.

CU CONCURSUL

Beatrice Arta, G. Ciprian, Dida Solomon, Corina
Sfetea, Șerban Sidery, I. Taiwan, etc.

M. H. MAXY, Târgul Moșilor.

CUVINTE IN LIBERTATE

Desvăluind definițiile stupide și tot verbalismul confuz al profesorilor, vă declar că *lirismul* este *facultatea* cea mai rară *care ne îmbală de viață și este îmbătată de noi înșine*. Este facultatea ce schimbă în vin apa turbure a vieții, care ne 'mpresoară și ne pătrunde. Facultatea de a colora lumea cu valori speciale ale eului nostru dinamic.

Presupuneți că un amic al d-voastră, înzestrat cu această facultate lirică, se găsește într'o zonă de viață intensă (revoluție, războiu, naufragiu, cutremur, etc.) vine imediat după aceasta să vă istorisească impresiunile avute. Știți ce va face instinctiv acest amic liric și atât de mișcat?...

Va începe prin distrugerea brutală a sintaxei în mare. Nu va pierde timpul cu construirea perioadelor. Iși va bate joc de punctuație și adjectivație. Disprețui cizelarea și nuanțele, și în grabă, abia aflând, vă va arunca în față senzațiile sale vizuale, auditive, olfactive, după desfășurarea lor în amintire. Isbucnirea emoțiunii-vapor va face să salte tubul frazei, valvulele punctuației și șuruburile regulate ale adjectivațiunii. O mână de cuvinte esen-

țiale, fără nici o ordine convențională. Unica preocupare a naratorului: a redă toate vibrațiile eului său.

Dacă acest povestitor, înzestrat cu lirism, va avea și o minte bogată în idei generale, involuntar va lega senzațiile sale cu universul întreg cunoscut sau intuit de el. Iar pentru a da valoare exactă și proporțiunii vieții pe care a trăit-o, va întinde imense rețele de analogii asupra lumii. Ne va da astfel fondul analogic al vieții, în mod telegrafic, adică cu aceeași repeziciune economică, pe care telegraful o impune reporterilor și corespondenților de războiu cu privire la știrile lor superficiale. Această nevoie de laconism nu răspunde numai legilor de iuțea care ne guvernează, ci chiar raporturilor multiseculare pe care publicul și poetul le-au avut. Subzistă, într'adevăr, între public și poet aceleași raporturi ce există între doi vechi amici. Aceștia se pot înțelege cu o jumătate de cuvânt, cu un gest, cu o ochiadă. Iată pentru ce imaginația poetului trebuie să lege între ele lucrurile depărtate fără *șir conducător*, prin ajutorul cuvintelor esențiale *in libertate*.

F. T. MARINETTI.

CRONOMETRAJ-PICTURAL

Geneza sentimentalismului

- I { spaimă, lupă
mister, politeism
monoteism
- II { eroi, glorie, romanism
lirism, individualism
impresionism

egal : { reprezentare plastică
paseisiă
pictură narativă
iluzie

- 1) Pictură murală, vasală arhitecturii
- 2) „ de sevalet, independentă în afară de
decorațiune

Narațiunea în comă

CUBISMUL

Laborator-alambic
muzică de cameră; solist-baghetă universală
concepție de tablou   lumină
compoziția   culoare
echilibru   formă
structură
economie
măsură
sinteză

REVIZUIRE

Trăsnet, săgeți, venin, farsă, proză, reclamă, coji,
ouă, (elect) artificialiu

DADAISMUL

Filosofie economico-politico-științifico-artistico-re-
ligioasă

Cauterizare generală
Drum deschis spre abstractizare
Frăție de arme
— Cubismul salvat —

CONSTRUCTIVISMUL

raport estetic între forme și culori
spiritualism conceptual, mecanic, dinamic, static,

Standard : muzică : geometria sunetelor
pictură : geometria plană

Constructivismul funcția arhitectonică

Moartea tabloului

— SFÂRȘIT —

Viitorul, viitorul, viitorul
Nu-l întrebați pe Picasso,
Nu ne întrebați pe noi
Nu întrebați pe nimeni
Picasso din când, în când jonglează,

(destindere senzuală, nervoasă)

Așteptare. muncă, așteptare

Lupta titanică de precizare a cubismului con-
structiv ?

Europa roasă de patimi economice ?

Veacul își caută stilul
în toate domeniile

Așteptăm, muncim, prefacem.

M. H. MANY.

ALȚII

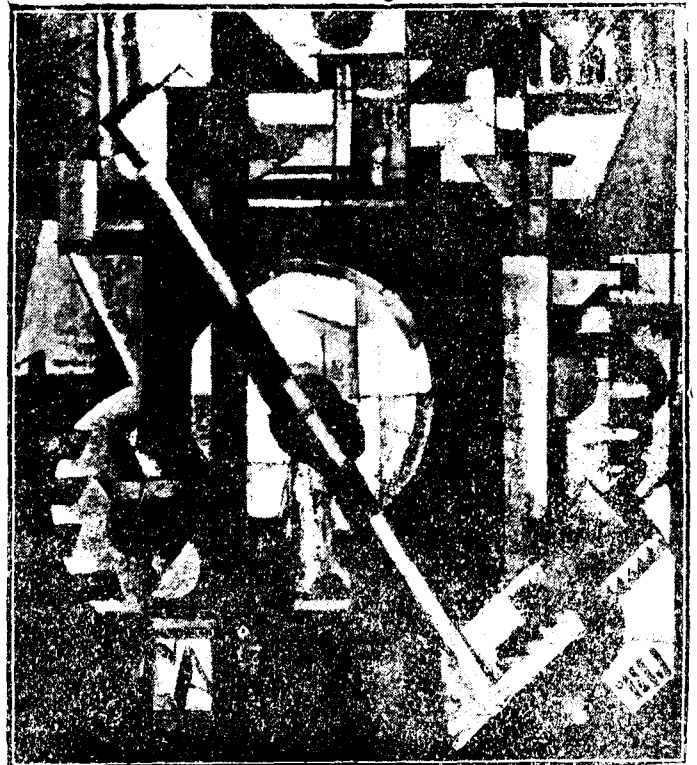
Preambulare în grădina publică
Vorbe cad cu foile încet
pe alcea roșie -- veștedă
care suie treptele
șsafodului.
Pași se șterg -- frunzișul se răstoarnă
Vorbele-și fac loc în toamna goală
Nici o pasăre
Prietenii caută un înțeles:
el trebuie scris pe coaja pomilor
pe mușgaiul pietrii la fântână
și pus în cuiburile sfâșiate --
să sune viața lor
și altfel pasul --
în grădina cu descreșteri de culori
ce-și răsfoiește cartea fără gânduri
sub preambularea unor trecători.

1920.

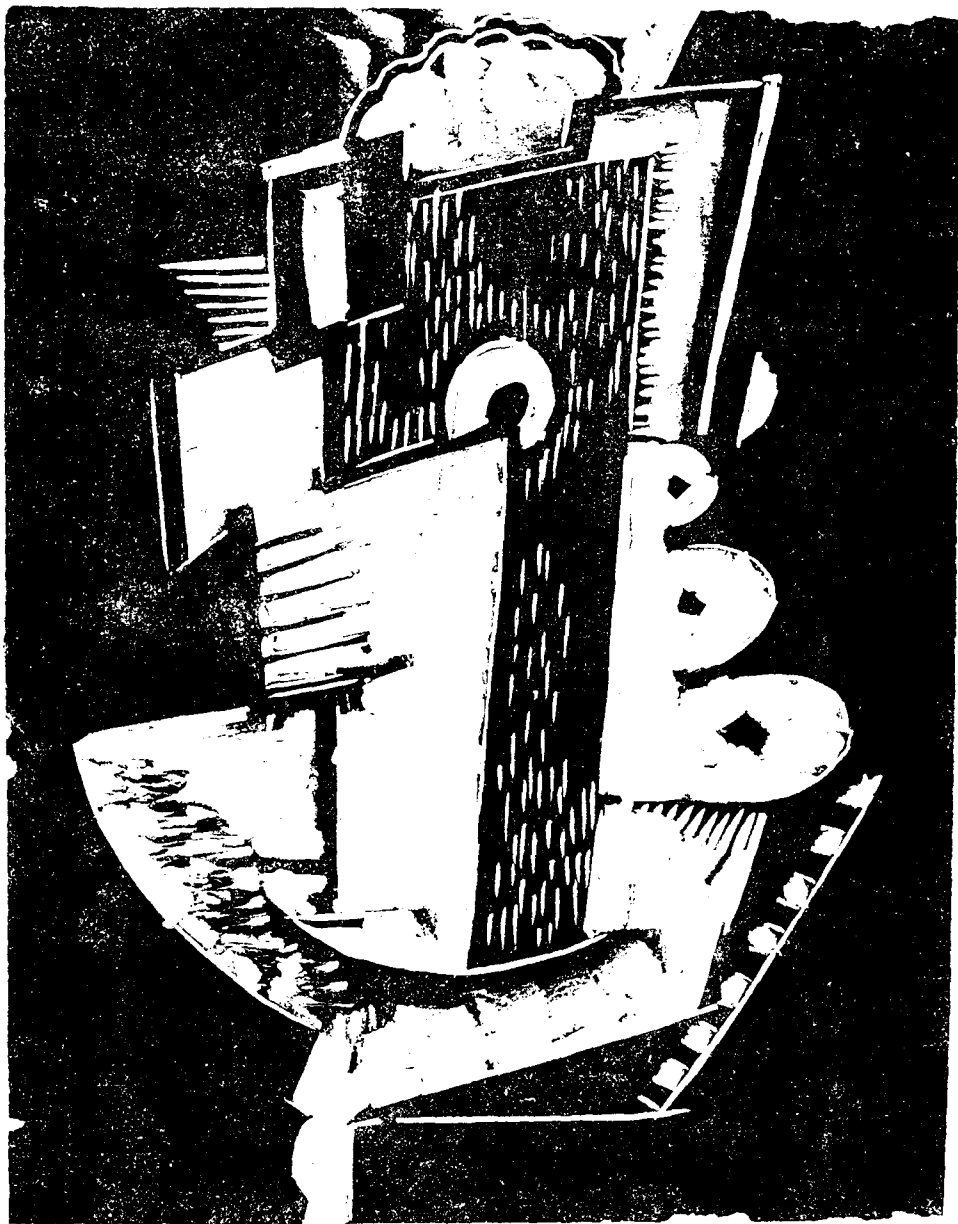
I. VINEA.

CONSERVATOR & C-ie

Roman de N. Davidescu

MARCEL IANCU, Construcție centrală.

Linoleum de MARCEL IANCU.

CLOROFORM

În suburbie cinematograf și bordel iată
 geometria orașului logaritm stelar vals
 Pe fire electrice soneria Europei țipând fals
 Luntre și pasăre de azur viziune descultă.
 Desigur vreau să fiu lampagiul tău. Lângă chiei
 singur te voi aprinde ca pe un felioar în amur
 streșini pentru licoarea cerului eprubete curg
 viscolul a întins sârme ghimpate a lovit chiei.
 Când încordat ca mușchi în carnaval
 stăruie stăruie coagulată lumina în cultură
 atât de frumos ventilator cântă fără partitură
 între pânze cerul a făcut un salt mortal.
 Dece vântul înșurubat clovniul floare de făină vi
 și spun: catalogul ingerilor lăuntric fard
 ăsul se rupe în două ca un gard
 e-apropie noaptea: despletire albă troică în nebunie.
 MARIE VORONCA.

DIE BLUMENSPHYNX

Aus den Spinnetzen lassen sich die Bettler nieder.
 In ihren schwarzen Schleppen halten sie die
 flaumgefüllten Mond die gestillten Lämmer die
 Blumen ohne Kiele und die apportierenden Fleder-
 mäuse verborgen. Vor den Zinnen der Blumen und
 den Vorhängen voll Sommersprossen die unter dem
 Atem einer halb watten Halbweilcerin erzittern zie-
 hen die sieben barbarischen Brüdersterne vorüber.

Im Versteckten finden noch immer kleine Palm-
 sonntage statt. In Ermangelung von Eseln reiten
 die Erlöser auf Tandemen ein. Der König dieser
 Stadt ist ein Regenbogenfresser.

HANS ARP.

DER STURM

HERWARTH WALDEN

Postdamerstr

Berlin

T I C - T A C

Pași pierduți

VII

Viața într'insul se desbină.

Afară jocurile, școala, lumea.

Înlăuntru Lia cu tainele din jurul ei, mic trecut de fericiri, mocnite, de umilințe vii și redutabile. Aci eră existența lui adevărată. Pentru a și-o trăi, Darie aveà nevoie de singurătate și tăcere. Ocoli deci copilăria care-și oferià hohotele, culorile, coroănele și dobitoacele, carnavalul fraged în care nu găsià decât măști și umbre. Tot ceeace-l înconjura erau umbre și nu le mai dete altă luare aminte decât aceea care se dă umbrelor. Cu timpul, privirea însăși cu care întâmpină lucrurile ajunse privirea unei umbre. Paloarea lui atinse ca o mană grădina, stinse fântânile, încetini ritmurile.

Apucătura de a trece printre oameni ca printre stafii ține tocmai de atunci. Relația cu creațiunea lăuntrică îi fu mai lesnicioasă decât cu cealaltă care nu eră decât o resfrângere: cevà, deci, mai depărtat și mai mincinos.

Curând Lia căzù la pat. Fu galbenă, buzele de cretă, ochii striviau flacări negre, dinții părură mai mari, osul nasului își încordă uscăciunea, umbra din jurul ei pluti verzuie. Ca dintr'o floare de carne, se respiră în odaie o mireasmă de sânge putred, ce nelinișteà nările și suià până în creștetul capului. Sticlute cu leacuri amare și bocale cu lichid colorat, se rânduiriă pe masă. Apă caldă se cereà de două-trei ori pe zi, când venià o femeie să deà îngrijiri. La plecarea ei, servitoarea deșertà bucăți mari de vată înroșită, ca păpuși neisbutite și petice de pânză pe care tinctura de iod lăsà urme de culoarea zahărului ars. În camera Liei fumigà oțet de trandafiri sau hârtie poroasă cu miros bisericesc.

Darie fuse strămutat în odaia mamei sale, care merse să vegheze bolnava. Febra se întefise, obraji și buzele Liei străluciau de o viață indecentă și delirul, în vârtejuri concentrice, adâncià desigur lucruri prea interesante ca să fie îngăduit oricui să le audă.

Frigurile ținură câteva zile.

Intr'o noapte, când ca de obicei, Darie se trezi, nu mai eră singur în odaie. Glasuri lângă el se certau. La șuvița galbenă a lămpii, își zări părinții: două forme palide cărora doar sunetele le dădeau viață. Vocea lui Axel tremurà: vorbele la început nu se deosebiau, luate de torentul intonației care cereà iertare.

— Dece-ai mințit? îl întrerupse imputarea pasionată și brutală a soției, — dece-ai dat vina pe cellalt, lașule, nenorocitul...

Din vocea bărbatului se alegeà ca mai înainte tonul de protestare formală și de juruință eternă.

— Minți! pornià ca un brânci, răspunsul, mi-e

MARCEL IANCU, Cabaret Voltaire.

scârbă de tine, scârbă și de ea. N'a găsit altul mai întreg la care să se uitel! Am să o dau afară — se răstià femeia năbușindu-și isbucnirile vocii ca să nu-l deștepte pe Darie, am să vă las pe drumuri și pe tine și pe ea.

Don Juan! Nici nu bănuiam că ai atâta trecere!!... O iubești de mult?

Intrebarea îl sgâlțâià ca pe o ușă. Imi jertfiam tinerețea pentru tine, — visele, — mama, viața...

O înecă plânsul. Criza de lacrimi, hohote și sughițuri o abătù cu fața în așternut. Darie își oprise răsuflarea amarnic și se luptà să-și ție pleoapele strâns lipite. Acum șoapta lui Axel stăpânià liniștea, tremurând:

— Mara, — dragă Mara... sunt un păcătos... iartă-mă... te iubesc ca înainte, jur...

— Pleacă de lângă mine, — creștea exasperarea în furtuni năbușite, — du-te!

— Mara, ascultă-mă, — Mara — vocea lui Axel rămâneà dinceince stăpână și fără răspuns, — nu mai plânge Mara, mi se rupe inima... să-ți șterg lacrimile, ...așa ...ai să-ți strici ochii..., da,... suflă-ți nasul, taci, nu mai plânge, sunt cu tine, uite, ca înainte, îți sărut mâinile... îți sărut picioarele, ...îți sărut pleoapele... Mara, să te legân... Mara. — Cântecul grav continuă, lărgindu-se ca zumzetul unui clopot. — fără cuvinte.

Sărutări punctau pauzele, luncând strivite ca fructele în mustul lor. Auzi truda respirărilor cu foale de mătăasă peste un cămin întunecat, câte un cuvânt fosforescent ca un sfânt peste infernul cu gemete în cari înțelegea elasticitatea chinului și a plăcerii; ritmul apoi recurbat pe o suprafață împletită din răchită troznitoare și amintindu-i de copil cel mare pentru rufe de afară. În rețeaua genelor a furat privescătoarea a corpurilor sbătute ca două fulgere încopciate.

O rouă fierbinte îl învăluie.

Pentru prima oară secretul i se descoperă în amănunt și pe deantregul. O jale de veacuri îi potopi iluziile, îi cobori închipurile, pe când cei doi stăruiau să-și rupă, cu gesturi pasionate, cu hohote ascuțite de pasări marine, cununa lor prestigioasă, deasupra furtunii.

— Cum am să mă uit în ochii lor, plânse gândul în Daric.

Mare îi fu a doua zi uimirea când văzù pe Axel liniștit și distins ca întotdeauna. Nici pe figura, cercetată pe furiș, a mummii, nu descoperi vreo urmă din obsesia pe care ar fi trebuit să i-o imprime păcatul scabros al trecutei nopți. De-acum însă, Daric le stă dinainte ca la doi îngeri cărora le-a smuls aripile.

Prestigiul albelor pene se spulberase.

Lumca întreagă, de altfel, își pierduse aripile. Lia deasemeni.

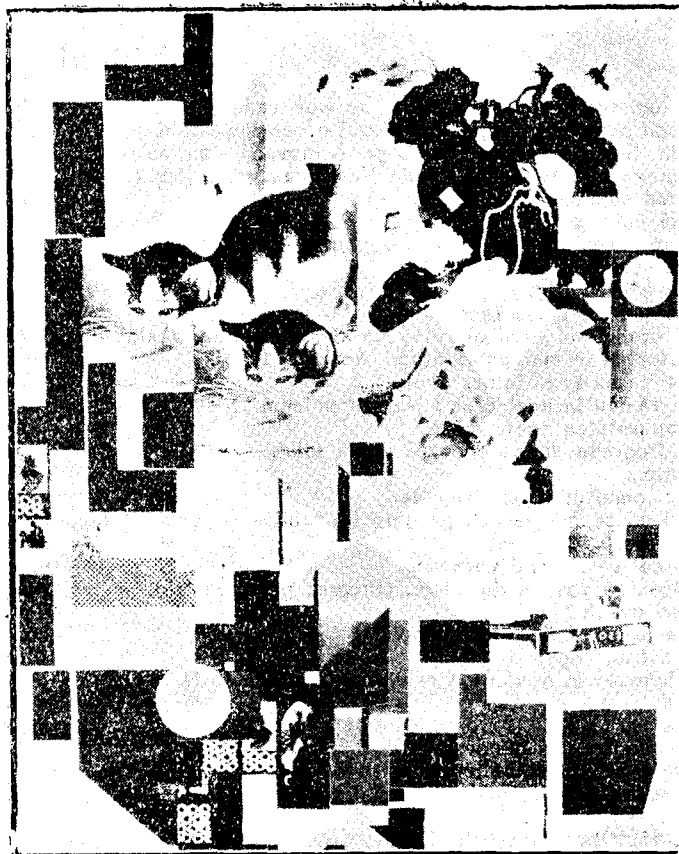
Lia care se lasă la fel îmbrățișată și se desveste bărbatului și-l prinde ca un forceps în avânturi de victimă nebună.

Gelozia își desfăcù evantailul de imagini scrâșnite. nite.

I. VINEA

M. H. MANY, Portretul poetului Tristan Tzara.

KURT SCWITTERS, Merzbild.

POEME

Un hohot de râs
de safir în insula Ceylan

Dans une ferme isolée
au jour le jour
S'AGGRAVE
l'agréable

Un drum carrossabil
conduce la marginea necunoscutului

UN SALT IN VID
un cerb

Le chanteur errant
OU EST-IL ?
dans la mémoire
dans sa maison
AU BAL DES ARDENTS

Paris.

ANDRÉ BRETON

Ce catalogue est incomplet à cause du retard des transports, une grande part des oeuvres annoncées n'étant même encore arrivées à l'heure de la mise en page.

ZAIL STURM

Tabloul VIII

Interiorul unui vagon de clasa III-a. Se pot vedea, pe fereastră, copacii acoperiți cu zăpadă. Cerul e cenușiu. Soldași, țărani, femei. Sonia Vasilievna și Olga Ivanovna stau pe o bancă, una lângă alta. Vorbesesc. Sonia Vasilievna, are veștiminte de doliu. Două săptămâni au trecut.

Sonia.—Mă înăbuș.

Olga.—E un m'ros atât de greu în vagon.

Sonia.—Să eșim. Să umbliăm puțin

Olga.—Nu, e prea frig.

Sonia.—Aerul rece îți va face bine.

Olga.—Nu cred. Sunt prea oboșită, ca să pot răbda vântul acesta sfâșietor. N'am mai putut dormi de cinci nopți.

Sonia.—De ce nu te-ai întors acolo?

Olga.—Să rămân în acel oraș? Nu, nu puteam. n'ași fi putut răbda singurătatea acelei case.

Sonia.—Petrogradul ne va face să uităm totul.

Olga.—Poate...

Sonia.—Da, omul uită prea repede.

Olga.—Mai cu seamă pe cei, pe care i-a iubit.

Sonia.—Pe morți.

Olga.—Pe cei ce nu mai vorbesc,

Sonia.—Olga, să vorbim de altele. (Privesc pe fereastră).

Olga.—Vezi corbii?

Sonia.—Se joacă par'că ar fi copii,

Olga.—Li-e drag frigul și omătul.

Sonia.—(Pierdută în gânduri. Corbii sunt fericiți. O tăcere).

Vezi pe acest soldat?

Olga.—Da

Sonia.—Il cunosc. (Se gândește).

Olga.—Are o privire sălbatică.

Sonia.—(nervoasă). Știi, unde l'am mai văzut?

Olga.—Nu.

Sonia.—E unul din ucigașii lui Zail.

Olga.—Crezi.

Sonia.—Recunosc această statură înaltă și garbovită. Părul acesta negru, hainele acestea zdrenșuroase și murdare.

Olga.—E unul dintre ucigași.

Sonia.—Da.

(Soldații și țărani încep să cânte o melodie sălbatică tristă).

Olga.—(După o scurtă pauză) De ce cântă?

Sonia.—Trist, desnădăjduit, nemilos e cântecul acestor oameni. Ne vine, par'că din infinitul fatal. Ne face să tremurăm să ne rugăm, să plângem... Acest infinit ne chinuște o viață întreagă, ne orbește cu razele lui arzătoare, ne aruncă în creier gândul răului... sau al binelui, ne întovărășește fără milă, pe drumul crimei... El, necunoscutul este dumnezeul nostru: n'are forme, n'are sfârșit, n'are început... Dumnezeul nostru este teroarea noastră. Iată de ce oamenii sunt sortii nenorocirei... Mi-e frică de necunoscut...

Olga.—Ți-e frică?

Sonia.—Da, acum mi-e frică. Nu mai sunt de cât o femeie nenorocită.

Olga.—Suntem cu toții niște copii slabi. Avea dreptate.

Sonia.—Am murit în aceeași noapte ca el acolo pe piața întunecată și necunoscută. Zăpada adâncă și moale i-a înghițit trupul, puterea mea și curajul meu, cu aceeași indiferență.

Olga.—Zail și cu tine erași o singură ființă. Am știut-o în totdeauna.

Sonia.—Eram aceeași forță... răzbunarea.

Olga.—Zail era bun.

Sonia.—Iar eu eram prea slab. O simt acum. Știu acum că prăpastia mi-ar fi înghițit ultima suflare, că prăpădul se împietea în umbra mea, în corpul meu... (Pauză) și totuși aveam puterea n'cesară să mă vând, să omor, să sufăr, să-mi bat joc de toate legile burgheze. De unde-mi venea forța aceea?... Știi tu? Știi? Forța aceasta, delirul acesta voluptuos, imi venea de la el. Zail imi dădea această forță, cu ochii săi turburi, cu vocea sa sfâșietoare. Mi se scoperă ochii cu o băfistă. Toată viața noastră nu e de cât o crimă hidoasă și banală... Am săvârșit, liuștită, crima mea, dar desinul se răzbuună mai crud, decât s'ar răzbuună pe omul care alia. Crima mea... e moartea lui Zail... L'am ucis... Eu l'am ucis... Numai sunt nimic. (Plânge).

Olga.—Nu mai plânge. (Pauză).

Sonia.—Nu mai sunt nimic.

Olga.—Sufăr ca și tine.

Sonia.—Sunt tot atât de inutilă ca o jucărie stricată de copil.

Olga.—Nu, Sonia. Ești zdrobită de durere.

Sonia.—Rămâi, de acuma cu mine. Nu mă mai părăsi nici odată. Acum sunt slabă, sunt o fetiță care se teme de viață.

Olga.—Nu mai plânge. (Se uită în jurul ei.) Sun'em observate.

Sonia.—Mi-e teamă de toate: de oameni, de animale, de noapte, de vânt... de vântul de iarnă, care plânge ca omul... Văd moartea în tot locul... moartea lui. Moartea lui e aici, în vagonul acesta. Este între noi.

Olga.—Sărmanul Zail.

Sonia.—L'am ucis.

Olga.—(fără convingere). Nu.

Sonia.—De ce ne-am dus în orașul acela? Purla moartea în el.

Olga.—De mulți ani.

Sonia.—Crezi?

Olga.—Da, sunt convinsă.

Sonia.—De când a eșit din închisoare.

Olga.—Da.

Sonia.—Și eu nu l'am crezut. Și acel oraș străin l'a răpus.

Olga.—Nu. Sărta lui era să moară ucis, noaptea în singurătate.

Sonia.—(vorbi...du-și). L'am ucis... L'am asasinat... I-am vroit moartea.

Olga.—Nu vorbi astfel. L'ai iubit.

Sonia.—L'am iubit, crezi?

Olga.—Da.

Sonia.—A dreptate. Inebunesc. Uit toate amănuntele vieții noastre, cuvintele blânde ale lui Zail, moartea lui... moartea noastră... Știi Olga Ivanovna, că nu mă pot gândi la năruirea mea? Nu mi pot fi femeie. Uneori reușesc în jocul iluzoriilor... Atunci mă grăbesc să smulg din pământ aceste flori debile dar... când degetele mele le ating un nimic sumbru și infinit le copleșește, le ascunde...

Olga.—(Visătoare). Un nimic infinit.

Sonia.—Când realitatea e din nou în mine, văd noaptea aceea neagră și înghețată. Zail, în telegă... lângă mine, făcea și tremura. Ochii lui răscoleau întunericul străzii... străzilor...

Olga.—(Pr virea pierdută în vag.) Zail tremura.

Sonia.—Aud voci... urlete... o delună ură de armă, două defunături, șucatul unui glonte... un suspin, un răs înăbușit; trupul îi tremură de frig și de spalmă. Oamenii se apropie de căruță. Sunt soldați din armata roșie. Sunt beți... Zail plânge... țipă... urlă.

Olga.—Plânge.

Sonia.—Spune: Sunt Dumnezeu... nu mă atingeți! Sunt dumnezeul vostru... singurul, unicul Dumnezeu al acestei lumi, marele și adevăratul Dumnezeu al oamenilor. Nu mă atingeți. Suni Dumnezeu... Rugeți-vă!

Olga.—Un horcăit.

Sonia.—Il ating... Il smulg din brațele noastre. Zail... era mort.

Olga.—Aveam sânge pe haină.

Sonia.—Eu pe mâini.

Olga.—N'avea putere în fața lor.

Sonia.—Un visător.

Olga.—Un om chinuit.

Sonia.—Un suflet plin de bunătate și blândețe.

Olga.—Un îndrăgostit.

Sonia.—In voci și în fapte.

Olga.—Cuvintele lui nu erau de cât o iubire mare.

Sonia.—Ele erau ertarea și uitarea.

Olga.—Uitarea?

Sonia.—Vrota, încerca, cu patimă, să uite.

Olga.—Să uite? (O pauză). Avea poate dreptate.

Sonia.—Și eu vroiam să fac din el unealta mea, unealta mea de răzbuinare.

Olga.—Voia fericirea oamenilor.

Sonia.—Eu, distrugerea celor cari nu-mi semănau mie.

Olga.—Voia să muncească ca să insenineze pe tovarășii lui.

Sonia.—L'am împiedicat să vadă această binecuvântare înșelătoare. L'am împins înaintea mea, cu furie și ură. L'am făcut să comită crime, care nu erau ale lui, căci crima lui n'am înțeles-o. N'am vroit s'o înțeleg.

Olga.—(Mirată cu ochii orbiți de lacrimi.) Crima lui?

Sonia.—Ducea, în el, crima uitării.

Olga.—Uitării?

Sonia.—Uitarea e sfârșitul tuturor lucrurilor e moartea oamenilor. Năruirea lumii, prăbușirea neantului...

E îngrozitoare, tăgăduirea credinței...

Olga.—Disperarea vorbește în tine.

Sonia.—Nu. (Pauză).

Olga.—La Petrograd vei începe o viață nouă.

Sonia.—Nu.

Olga.—Nu vei mai fi alăta a lui Zail.

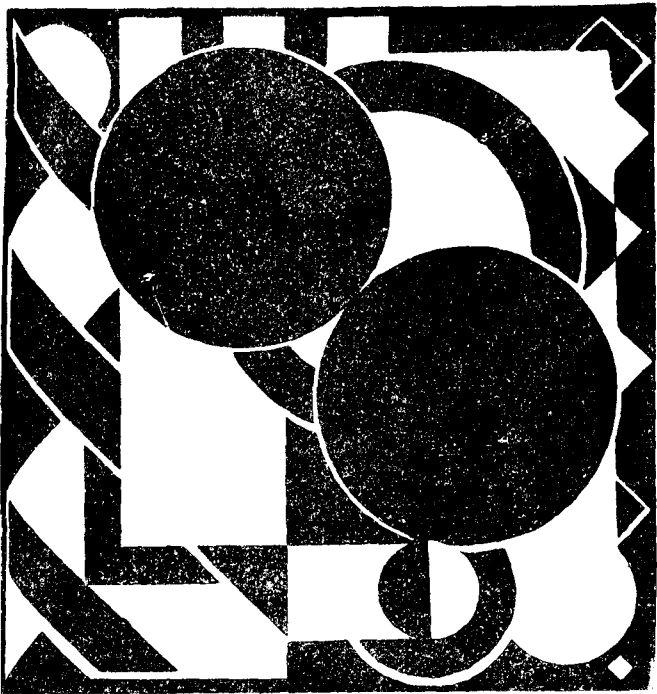
Sonia.—Nu. (Se aud țipete și răsete, afară).

Olga.—(Se uită pe fereastră.) Cred că vom porni în sfârșit... Călătorii se grăbesc să se sue în vagoane... (Uu fluerat prelung).

Sonia.—Fugim... Suntem fericiți în cadența aceasta neregulată și monotonă a trenului. (Trenul pornește.) Zail e departe... li lasă singur... Prăpastia care ne desparte devine din ce în ce mai adâncă... Nu va mai fi nici odată al meu... al meu... De ce fugim?

Cortina

SCARLAT CALLIMACHI

IOSEPH PETERS, Construcție grafică.

CR No. 8 PORTRAIT DE L'ARTISTE

Tout artiste
 est un art-isme
 tant il est né isthme en péninsule.
 Portrait de l'artiste
 depuis sa naissance
 adjectif actif en permanence.
 l'ace
 profil
 3/4
 avant le bain
 après le bain
 tout nu
 même devant
 mais le plus souvent
 du bal masqué
 ou en voleur de grand
 chemin faisant
 Dans ce dernier cas
 a l'arrivée
 consulter le dictionnaire
 au sujet du mot
 merde
 (il ne dit pas que cré
 laisser le é
 est dérivé de sacré).
 Dans ce dernier cas
 Ce n'est plus ça
 c'est fait à la machine
 et ça vient du Pérou.

M. SEUPHOR.

CR I No. 5

Bien dormir
 bien manger
 et faire l'amour poétique
 (en poésie).
 C'est beau
 c'est grand
 c'est noble
 (noblesse oblige)
 comme le sympathique dada
 de Tristan Tzara (à bas, à bas)
 ababababa.
 Défense de cracher
 Niet spumen
 Niet spuwen
 Verboten zu spucken
 Please do not spit.
 Făit risette à sa maman.

M. SEUPHOR.

Compatriotului nostru Arthur Segal, i s'a cumpărat de către comuna Berlin un tablou pentru muzeul dela „Kronprinzpalais“, din expoziția anuală a lui „Juryrei.“ E singurul tablou reținut pentru muzeu,—și încă un tablou „modernist.“

M. H. MAXY, Ion Vinea, Marcel Iancu, M. H. Maxy

L'ESAME

révista mensile di coltura e d'arte
 diretta da Enrico SOMARE
 ed. Bottega di Poezia. Milano

MERZ

MARCEL IANCU, Natură nouă.

EROICA

Câmp desfăcut până unde scump
curs din avuția veacului sângele.
Netulburat în vecii vecilor somnul regilor
cât vână brațul gloatei e acelaș.
Acum din ierburi suspinat blestemul
aproapele hrană corbului de seară
în fund moartea gândului unanim doare
un vis la cântarul vieții, mai mult.
Nemernic în praf somnul făpturilor
gând din urmă cade în galben sbuciumat
nesigur vălul în care sufletul intră
nesigur ca împărăția făgăduită.

1927.

SERGIU DAN.

ARTHUR SEGAL, Peisaj. Gravură în lemn.

J. M. KEYNES
LA REFORME MONETAIRE
ed du Sagittaire

Merz ist Weltanschauung. Sein Wesen ist absolute Unbefangenheit, vollständige Unvoreingenommenheit. Darauf beruht die Art, im Sinne von Merz zu schaffen. In keinem Augenblick des Schaffens gibt es für den Künstler Hemmungen Vorurteile. In jedem Stadium vor der Vollendung ist das Werk für den Künstler nur Material für die nächste Stufe der Gestaltung. Nie ist ein bestimmtes Ziel erst recht äusser der Konsequenz des Gestaltensansieh. Das Material ist bestimmt, hat Gesetze, hat Vorschriften für den Künstler, das Ziel nicht. Die Konsequenz beaufsichtigt das Schaffen. Entscheidend bei Beurteilung der Qualität eines Werkes ist der Grad der erzielten Konsequenz im Schaffen. Ist der Künstler zu grösserer Konsequenz fähig, so hat er auch die Pflicht dazu. Unfähigkeit entschuldigt nicht, denn ein Mindestmass von Können ist für jeden Künstler notwendig. Nach der inneren Konsequenz seines Kollegen zu arbeiten, heisst Imitation. Imitatoren glauben es ebenso gut zu machen, wie das kopierte Original. Nur fehlt ihnen das, worauf es allein ankommt, das Schöpfertum, die elementare Kraft, mit der originelle Künstlerschaft. Das Publikum fürchtet nichts so sehr, wie elementare Kraft, die es stets wittert.

Denn elementare Kraft kann die Ruh des Publikums stören. Elementare Kräfte pflegt man gefangen zu setzen oder zu vernichten.

„Wohltätig ist des Feuers Kraft, wenn sie der Mensch bezähmt, bewacht, doch furchtbar wird die Himmelsmacht, wenn sie der Fessel sich entrafte, einhertritt auf der eigenen Spur, die freie Tochter der Natur“. Darum wurde Christus gekreuzigt, Galilei gefoltert. Das Publikum bewertet den Imitator höher das Original, weil es mit feinem Instinkt die Abwesenheit alles Elementaren erkennt. An der Kraft der Ablehnung, an der Grösse der Empörung des Publikums erkennt der Künstler Kraft und Grösse seiner elementaren Kraft. An dem Grade der Zuneigung eines grossen Publikums zu einem Künstler erkennt der Kluge den Grad der Imitation in den Werken dieses Künstlers. Der absolute Imitator, der Kitcher, hat die meisten Freunde beim Publikum, bei seinen Werken fühlt das grosse Publikum sich so heimlich, so zu Hause, so unter sich, es fühlt sich Zufrieden. Statt des Imitators schlägt es lieber die elementare Kraft tot: „Kreuzige, kreuzige!“ Doch das ist Täuschung, denn es kann zwar den Künstler, nicht die Kraft tot schlagen. Elementare Kraft tritt nie vereinzelt auf, sie wächst aus der Zeit hier und da. Schlagt Ihr den einen tot, so leben noch hundert.

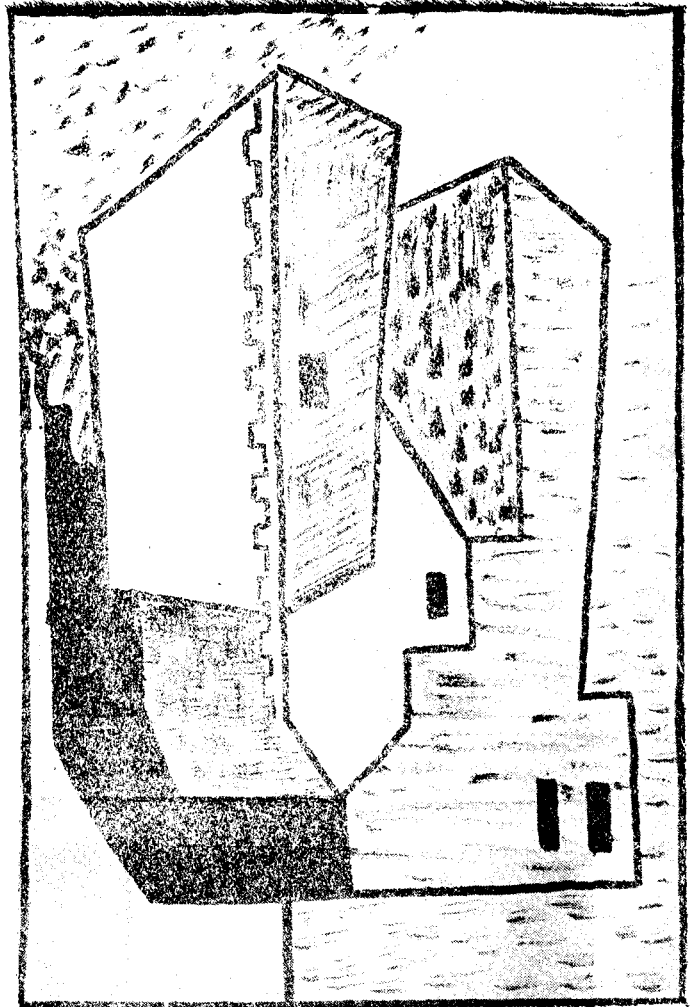
Merz ist Konsequenz. Merz bedeutet Beziehungen schaffen, am liebsten zwischen allen Dingen der Welt.

KURT SCHWITTERS.

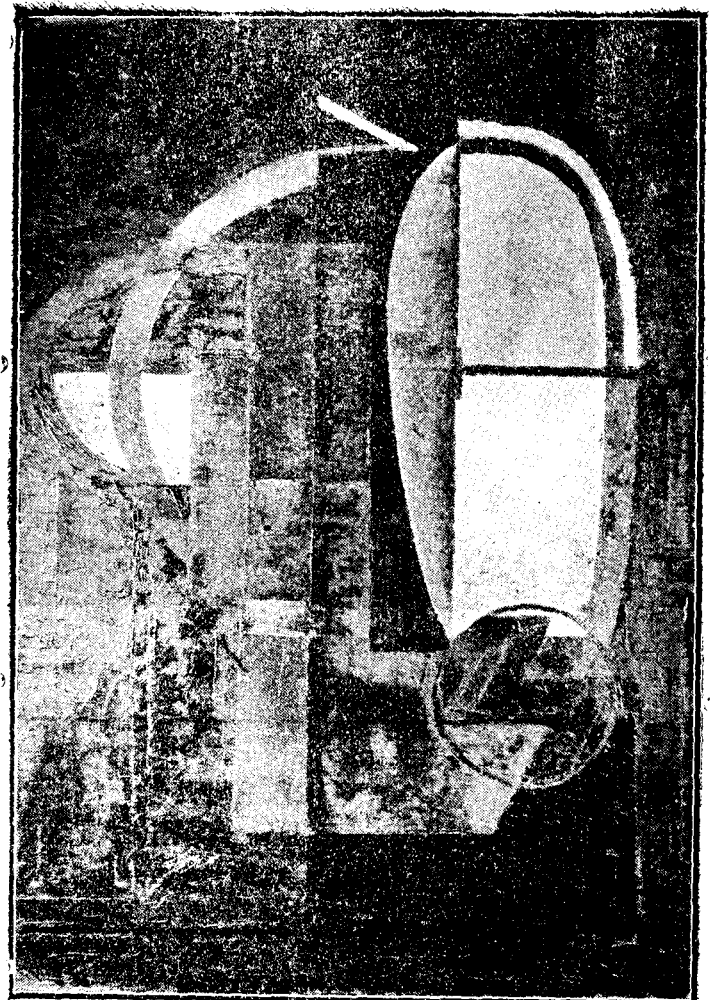
MATTIS TEUTSCH, Plastică în lemn.

CHARLES FEIGE, Peisaj.

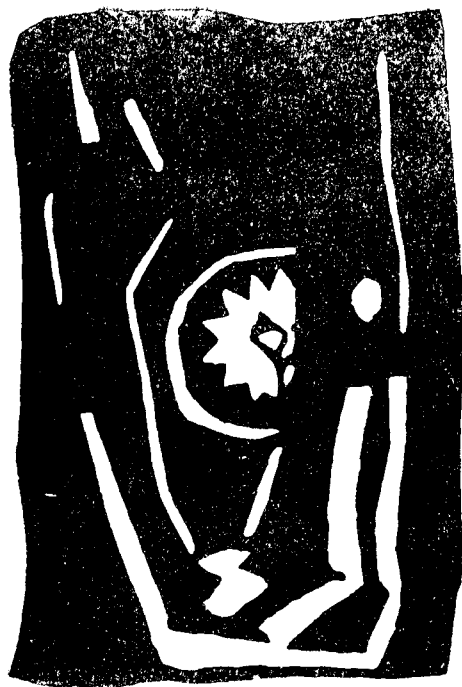

MILITA PETRAȘCU, Steaua Nordică (piatră).

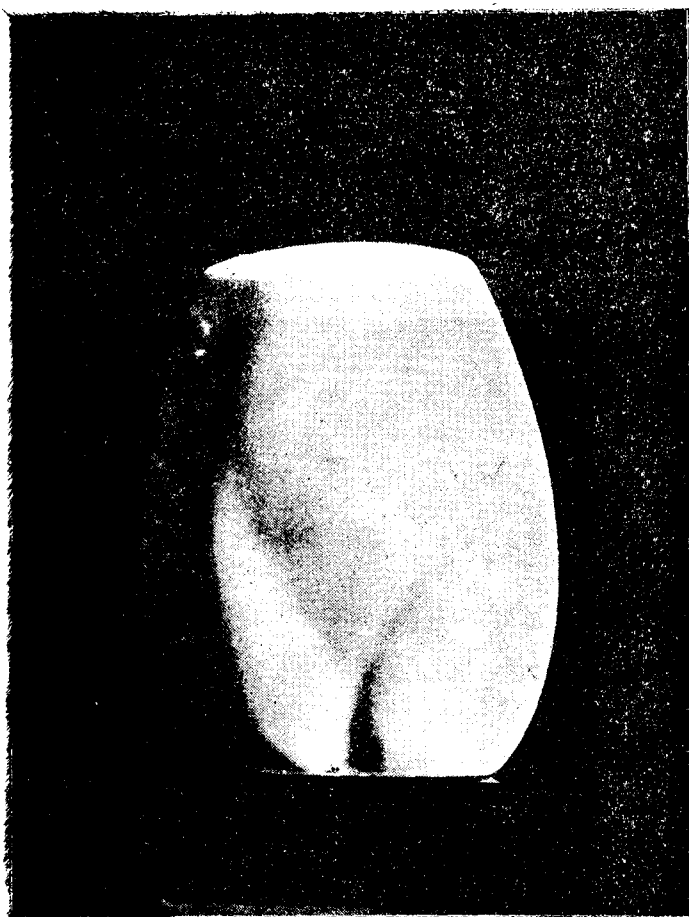

M. H. MAXY, Construcție spațială

CARTI ȘI REVISTE

MARCEL DARIMONT, Nue

MILITA PETRAȘCU, Tors (marmoră).

A apărut
ANDRÉ BRETON
MANIFESTE DU SURREALISME
editions du Sagittaire

UN CADAVRE manifestul tinerilor scriitori francezi la moartea lui Anatole France. Poartă ca mot'o : Il était devenu si hi-deux qu'en passant la main sur son visage il sentit sa laideur — fraza finală din Thaïs. Scrie „L'erreur“ Philippe Soupault: Anatole France n'a murit : nu va muri niciodată. Câțiva brași scriitori vor inventa, pe șe zece ani, un nou Anatole. Sunt oameni cari nu pot trăi fără acest comic personaj : „cel mai mare om al secolului“ ori „un maestru-scriitor“. Urmează poetul Paul Eluard : „Un milliard comme les autres“. C'est le grand père qui a fait des économies“ exclamă Pierre Drieu La Rochelle, dar care ne lasă o avere „malignă“ de aver. Joseph Delteil în „Anatole France sau mediocritatea dărită“ atacă, între altele, chestiunea lui France comunist. Cât de puțin ne impune titlul său de comunist. Acolo unde nu suni a te, vorba este sterijă. Blanqui a stat 40 ani în temniță. „Nu admit pe comuniști decât în temniță. Articolul „Retus d'inhumer al lui André Breton cere aruncarea cadavrului în Seina : „Nu mai e permis ca omul acesta mort să facă țărăniță“. Loti, Barrès, France, să marcăm cu un semn alb anul c're a culcat pe aceșii trei bonomi sinisiri : idiotul, trădătorul și polițistul. Să avem un dispreț particular pentru cel de-al treilea. Dimpreună cu Anatole France pierе puțin din servilitatea umană. Iar Louis Aragon se întrebă : „Avez-vous déjà giflé un mort ?“

THEATRE CO-OP director Hannes Mayer (Bâle) & Je n Bard (Geneva) Buletin al Teatrului de propagandă al cooperativelor elvețiene. (Uniunea Elvețiană a Societăților de consum). A participat de curând la Expoziția internațională dela Gand. Rolul acestui teatru e de a exprima cu ajutorul pantominei, pentru a fi pe înțelesul tuturor popoarelor câteva din ideile fundamentale ale sistemului coop ratist elvețian. Această unire a teatrului cu economia e făcufă să ispitească pe artiștii timpului. Perdele, reflectoe, păpuși, sfori, oameni, fonograf, — iață nițloace. În numărul viitor vom da scenariul unei pantomine co-op.

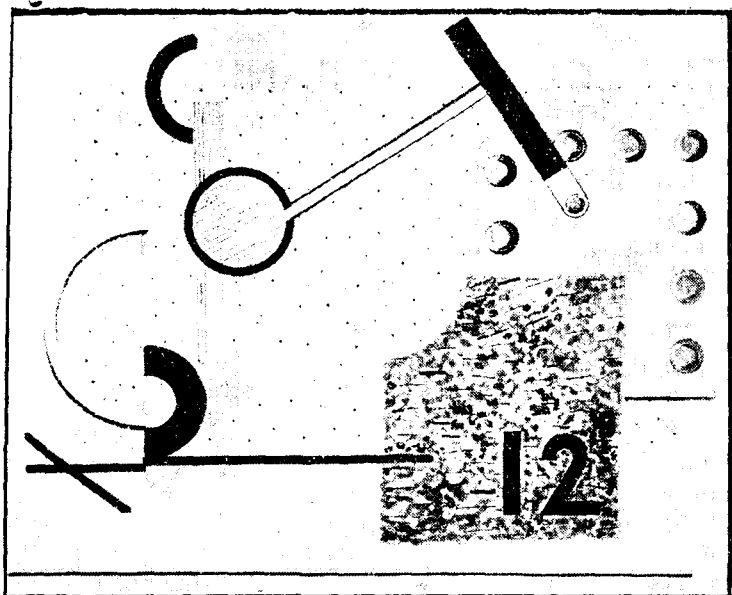
A. B. C. revista de arhitectură Thun-Schweiz,

LA VIE DES LETTRES ET DES ARTS continuă publicarea piesei „Pascase“ a lui Nicolas Beauduin, creatorul poemului simultan și, acum, al teatrului sinoptic poliplan, necesită trei scene : una centrală, și două scene adiacente mai mici, una la dreapta, cea'alta la stânga, permițând dezvoltarea fie a acțiunilor concomitente, fie a corexunilor contrastate sau chiar a corelațiilor invizibile. E contra Music-hallului fiind contra confuziei genurilor și contra abuzului teatrului decorativ. Scopul : Synopsia scenică, practică de Greci și de Ev-medii creștin.

Articol interesant : La nouvelle table des valeurs de Andre Harlaire,

MATTIS TEUTSCH, Compoziție.

SZCZUKA, Fakturkontrast.

BULETIN du groupe d'Etudes philosophiques & scientifiques pour l'examen des idées nouvelles. Sorbonne 46, Rue Saint-Jacques, Paris V-e.

LEON PIERRE QUINT: *Déchéances Aimables* (Collection de la Revue Européenne). Nu de mult futuriștii au reprezentat drame și comedii cari durau cinci minute. Cu toată această brevitare publicul a preferat aceste „momente dramatice” poemelor lungi ale lui Marinetti. D. Leon Pierre Quint ne prezintă azi romane de zece, douăzeci sau cinci pagini în cari fixează cu succes psihologia personajelor, toți mai mult sau mai puțin inadaptați sau nepuțincoși, inferiori în acțiunea lor propriei lor inteligențe, și cari pentru a se consolă de decepția lor se resemnează la o viață făcută din renunțări: *déchéances aimables*.

D. Leon Pierre Quint desvăluie fără cruțare, sapă în adânc. Încercarea d-sale e cu totul nouă și va însemna o dată.

Într'o epocă, în care, după Thibaudel, sunt foarte mulți ceilori de romane, se poate afirma despre cartea lui Leon Pierre Quint că se va impune prin fermitatea stilului și calitatea umorului.

ANDRÉ BRETON: *Manifeste du Surréalisme* (Ed. du Sagittaire). Ce e poezia de astăzi? Poeții au descoperit într'adevăr noi mijloace de a scrie? Această reînnoire de mijloace poetice este oare atât de importantă încât să ne oblige a ne revizui idelle noastre despre artă, știință și despre viața spiritului?

Ce este inspirația? Poate oricine, după voință, să o varieze și să o păstreze? D-nul André Breton ne explică că cecece a găsit cu totul nou în această ciudată putere.

Teza suprarealismului scutește definitiv răspunderea individuală? Suprarealismul este comunismul geniului?

André Breton răspunde tuturor acestor întrebări. El, cu violența sa obișnuită, atacă toate modurile de expresie literară cari îl par fără de înțeles și mai cu seamă formula romanului așa cum secolul XIX a creiat-o. Prezintă, în acelaș timp, în plină lumină, primele rezultate ale întreprinderii suprarealiste pe care grupul său și el însuși se străduiesc să o desvolte și să o impună.

Nu e vorba însă, zice André Breton de a construi sau de a distruge, dar de a exalta în lăuntrul „realității” ordinul visului și de a merge drept la minune.

PASMO dir Cernik, Praga.

VIENT DE PARAITRE Dir René Gas & Emile Borel revue bibliographique mensuelle. Număr consacrat lui H. Beeque.

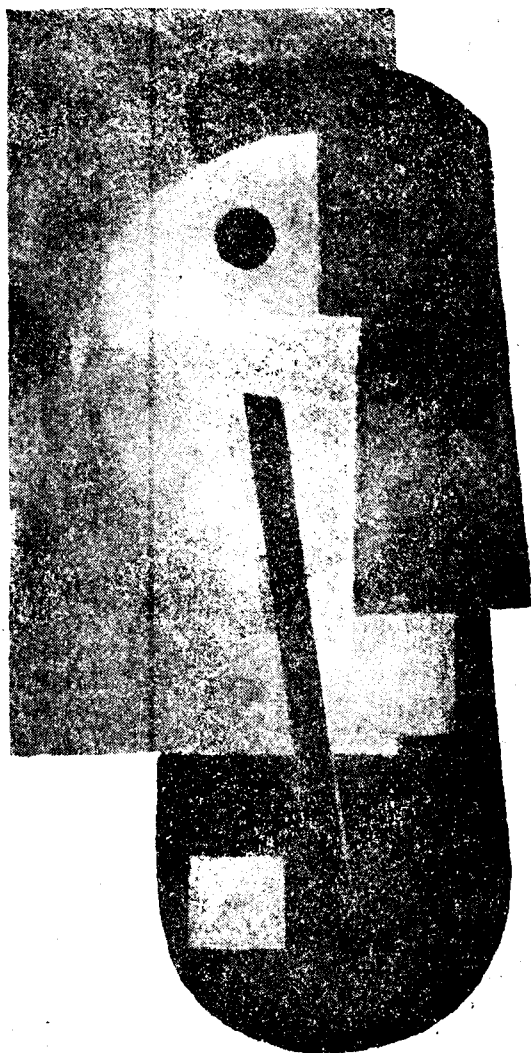
SELECTION chronique 165 Av. Ch. de Préfer. Anvers.
DISK director Krejcar, Sicfert. K. Teige. Cerna 12. a Praga.
ZWROTNICA dir Thadée Peiper, Jagielonska 5, Cracovia.
STAUBA (Edificiul) revistă de arhitectură și arhitectură, dir Karl Teige, 3 Kol'kovna Praga.

LES 7 JOURS Dir Taitoff. Kamerny Theatre, Moscova.
DE STIJL dir Theo van Doesbourg av Scheider 64 Clamart.
BOTTEGA DI POESIA via del monte Napoleone 14 Milano
LE DISQUE VERT dir Frantz Hellens 1385 ch. de Waterloo, Uccle Bruxelles.

INICIAL revistă modernă Buenos-Aires,
L'ANE D'OR (Montpellier).
LA VIE DE LETTRES director Nicolas Beaujuin. Neuilly Paris.

LATITUDE-SUD 18' Pierre Carno. Tananarive Madagascar
DER QUERSCHNITT H. V. Wederkop 70 Luettichstrasse Köbr
MA 26 Amaliensir Viena.
VERAIKON 75, Štefárikova trida cis Praga.

S'a deschis școala de arte aplicate, sub direcția d-lui Vespremie Andrei. În sărăcia noastră pe domeniul decorativului, în spuma de pirogravuri și ornamentații compromițătoare pentru stilul românesc, această școală are menirea să întărească și să orienteze pe cei cu dragoste de formele noi și toleranță față de cele vechi.

LUDOVIC KASSAK, Construcție.

CATALOGUL EXPOZIȚIEI „CONTIMPORANUL”

POLONIA <i>Tereza Zarnouwerowna</i> 1) Construcție. 2) Faktur contrast. <i>M. Szczuka</i> 3) Faktur kontrast. 4) Construcție. UNGARIA <i>Ludovico Kassak</i> 5) aq. Construcție diagonală. 6) aq. Construcție spațială. 7) aq. Tablouri arhitectonice. BELGIA <i>Marc Darimont</i> 8) Fille. 9) Urinier. 10) L'Epave Tentaculaire. 11) Bordée. <i>Lempereur Haut</i> 12) Georges Linze (portret). 13) Constant de Horion (portret). FLANDRA <i>Joseph Peters</i> 14) Construcție grafică aur. 15) " " argint. 16) " " " 17) " " " 18) " " " 19) " " " CEHO-SLOVACIA <i>Charles Teige</i> 20) Peysage 21) " 22) " GERMANIA <i>Kurt Schwitters</i> 23) Merz Bild 24) " 25) " 26) " 27) " 28) " <i>Hans Arp</i> 29) Pălărie cu șnur. 30) Marea. 31) Buricul. 32) Sîclă cu buric. 33) Mașină de frizat. 34) Bălător de ouă. 35) Opt arab. 36) Arabescuri 37) " 38) " 39) " <i>Arthur Segal</i> 40) P. Peisaj. 41) P. Femeie șezând. 42) P. Moisi cu toiag. (Din colecția d-nei Ch. Waller) 43) Peisaj (gr. vură).	<i>D-na A. Segal</i> 44) Broderie. (Din colecția d-nei Ch. Waller) <i>Paul Klee</i> 45) Pavilion numeric. <i>Hans Richter</i> 46) Desen. 47) " <i>C. Buholz</i> 48) Construcție. <i>E. R. Vogenauer</i> 49) Carte de felicitări. SUEDIA <i>Wikink Eggeling</i> 50) Construcție. 51) " 52) " ROMÂNIA <i>M. H. Maxy</i> 53) Târgul Moșilor. 54) Ion Vinea, Marcel Iancu, M. H. Maxy (construcție în lemn). 55) Construcție senzuală. 56) Nud. 57) Nebuloză astrală. 58) Peisaj cu sonde. 59) " " " 60) Rafineria petroliferă. 61) Construcție plană. 62) " verticală. 63) " diagonală. 64) " spațială. 65) Peisaj. 66) Pană. 67) Portretul poetului Tristan Tzara. 68) Portretul scriitorului Ion Călugăru. 69) Portretul D-șoarei M. Gh. 70) " " M. S. 71) " " V. S. <i>Marcel Iancu</i> 72) Construcție statică 73) Cabaret Voltaire. 74) Portretul I. C. 75) Poetul. 76) Arhitectul. 77) Natură descompusă. 78) Natură nouă: cubul. 79) " " : cilindru. 80) " " : vnezia. 81) " " : construcție. 82) " " : faună. 83) " " : obiectul. 84) " " : trofee. 85) " " : sfera. 86) " " : masca. 87) Portretul. 88) (Mischeline). 89) Obiecte de necesitate.	<i>Mattis Teutsch</i> 90) Compoziție. 91) " 92) " 93) " 94) " 95) " 96) " 97) " 98) " 99) " <i>Victor Brauner</i> 100) Construcție. 101) " 102) " 103) " <i>C. Brâncuși</i> 104) Sărutul. 105) Pasăre măiastră. 106) M-ile Pogani. 107) Cap. (Din colecția d-lui Fr. Storky) <i>Milița Petrascu</i> 108) Plastică (lemn). 109) Pește (lemn). 110) Steaua rordică (piatră) 111) Tors (marmoră). <i>Mattis Teutsch</i> 112) Sculptură în lemn. 112) " 113) " 114) " 115) " 116) " 117) " 118) " 119) " 120) " <i>Dida Solomon</i> 121) Păpuși 122) " 123) " <i>Artă asiatică și ceilaneză</i> 124) Idol. Est Asia col. germană 125) " " " " 126) Mască ceilaneză " 127) " " " 128) " " " 129) Cap ceilanez <i>Marcel Iancu</i> 130) Arhitectura schișa No. 1 131) " " " 2 132) " " " 3 133) " " " 4 134) " " " 5 136) " " " 6 137) " " " 7 138) " " " 8 139) " " " 9 140) " " " 10 141) Macheță " 11

Mobile: Scrin de Maxy, Masă cu scaune de M. Iancu, Vaze de M. Iancu și Marigo

COMITET DE ORGANIZAȚIE

ION VINEA
 MARCEL IANCU
 M. H. MAXY

Comisarul Expoziției
 M. H. MAXY

Fotografiile executate de Institutul Foto-Technica Splaiul Kogălniceanu, 35

Institutul de Arte Grafice „UNIVERSALA” Str. Cobălcescu, 9